

گفت‌وگو با محمدرضا پورابراهیمی، رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس درباره آنچه در ۸ سال گذشته بر سر اقتصاد ایران آمد

پشت پرده‌هایی از ماجرای تصویب ارز ۴۲۰۰ تومانی

۳

بیشتر بخوانید

در سفر حجت‌الاسلام رئیسی به شهر قم و در دیدار با مراجع عظام چه گذشت؟

توصیه‌های عالمانه به رئیس جمهور منتخب

۲

مشهدگردی حامد عسکری در «گالری میرداماد» به مناسبت شب شهادت امام جواد(ع)

گندم از دست تو خوردیم و کبوتر شده‌ایم

عکس: چاووش هساوندی | جام جم | ۱۷ و ۱۸ خرداد

گزارشی از پشت صحنه «یورو ۲۰۲۰» در گفت‌وگو با تهیه‌کننده و مجریان این برنامه

بیست بیست با یورو ۲۰۲۰

تلنگر

جواب نامه‌های خاک خورده

رسیده‌است، اما خصلت فریادهای رسانه‌ای در شبکه‌های اجتماعی این است که همیشه خیلی زودتر جواب می‌دهد. الان مجالش نیست بررسی کنیم چرا پوشش‌های شبکه‌های اجتماعی زودتر جواب می‌دهد اما خلاصه‌اش را اگر بخواهیم بگوییم، باید بگوییم مدیری که نامه‌ها در بایگانی اداره‌اش خاک می‌خورند، ناگهان آبروی خود و اداره‌اش را به حراج رفته در شبکه‌های اجتماعی می‌بیند و دست به کار می‌شود. چند روز پیش ویدئوی دیگری در فضای مجازی منتشر شد که آب به خانه آن دختر رسیده است. البته باز هم کار اداره و وزارتخانه‌ای که وظیفه‌شان بوده، نبود. بچه‌های ارتش دست به کار شده و مثل همیشه آمده‌اند وسط بحران که ماشین در گل مانده‌ای را بکشند و راه ببندازند تا دوباره راننده بعد از رو به راه شدن، عیب و ایراد ماشینش را فراموش کند تا روزی که دوباره به گل بنشینند و دوباره همان داستان همیشه‌گی. از خصلت‌های ذاتی مردم بلوچ گفتیم، مرام و مردانگی بی‌چشمداشت هم از خصلت‌هایی است که در دل فرهنگ تربیتی ارتش شکل می‌گیرد.

آخرین خاطره من از مردم بلوچ، این است که یک خانواده روستایی که در کپر زندگی می‌کردند و روستایشان نه آب داشت، نه برق و نه جاده آسفالت به سمت شهر و نه هیچ امکانات دیگری، یک بزرگ برای میزبانی از ما سر پریدند، یک بزرگ چهار پزی که داشتند؛ یعنی یک چهارم سرمایه کل زندگی شان. چیزی که من از مردم سیستان و بلوچستان می‌دانم، باتوجه به آنچه شخصاً دیده‌ام و آنچه از دوستان دیگر شنیده‌ام، این است که هیچ‌گاه طلبکار نیستند. حتی آنها که در محرومیت مطلق بدون هیچ امکاناتی زندگی می‌کنند، لحظه‌ای حتی به این فکر نمی‌کنند که فلان مسئول و بهمان ارگان و وزارتخانه دولتی موظف است به ما امکانات بدهد و مشکلات مان را حل کند، طلبکار نبودن خصلتی است که کسی که در دامن فرهنگ بلوچی بزرگ شده آن را از پدر و مادر و بزرگان خود به ارث می‌برد، مثل دیگر خصلت‌هایی که بین اغلب مردم سیستان و بلوچستان مشترک است، مثل دست تقاضا نداشتن. اغلب مردم سیستان و بلوچستان، حتی در اوج نداری، چیزی را از کسی درخواست نمی‌کنند. من این نکات را از آن سی و چند ثانیه ویدئوی دختر بچه بلوچ دوباره دیدم. چندی پیش ویدئویی از یک دختر بچه بلوچ در فضای مجازی دست به دست شد که در آن، رو به دوربین گریه می‌کرد و از مشکل بی‌آبی می‌گفت. البته مشکل بی‌آبی مثل بیشتر مشکلات دیگر برای من و شمایی که در شهرهای بزرگ زندگی می‌کنیم، معنای دقیقی ندارد. ما اگر به فرض محال یک روز کامل آب محله‌مان قطع شود، نهایت کار اضطراری که می‌کنیم این است که از سوپرمارکت یک پاکس آب معدنی می‌خریم. ما فکر می‌کنیم بی‌آبی یعنی مجبور باشی از سوپرمارکت آب معدنی بخری. همان طور که فکر می‌کنیم بی‌برقی یعنی دو ساعت منتظر شوی تا برق خانه‌ات دوباره وصل شود. ما هیچ درکی از بی‌آبی به معنای این که تا کیلومترها دورتر از روستایت هیچ آبی پیدا نشود، نداریم. ما تعریفی از بی‌برقی به معنی این که اصلاً برق‌رسانی به روستایت انجام نشده باشد، نداریم.

نکته‌ای که از بین حرف‌های دخترک بلوچ دلم را لرزاند این بود که دخترک حرف می‌زند و بغض می‌کند، حرف می‌زند و گریه می‌کند، گریه می‌کند و حرف می‌زند و یک جایی وسط گریه می‌گوید: «من برای خودم ناراحت نیستم. برای اینها ناراحتم». بعد با دستش بچه‌های دیگر روستا را نشان می‌دهد: «دلم برای اینها می‌سوزد.» این همان خصلت مردم سیستان و بلوچستان است که ذکرش شد. نکته دیگر ویدئو این بود که مثل همه فریادهای رسانه‌ای، بردش از نامه‌نگاری‌های اداری بیشتر بود. حتماً اگر الان بایگانی اداره‌ها و وزارتخانه‌های دولتی را بگردیم، به نامه‌های بسیاری از طرف مردم و مسئولان منطقه‌ای و فعالان اجتماعی برمی‌خوریم که از مشکل بی‌آبی مناطقی از سیستان و بلوچستان گفته‌اند. نهایتش مدیری زیر آن نامه‌ها را امضا کرده و فرستاده برای مدیر بعدی. یا اگر خیلی بیشتر رفته باشد، مدیر بعدی هم یک دستور و امضای دیگر زیرش اضافه کرده و فرستاده برای مدیر بعدی و بالاخره یک جایی از این چرخه نامه به مقصد نهایی‌اش که بایگانی یک اداره عریض و طویل باشد،

علیرضا رافتی

روزنامه‌نگار

نگاه

درباره احمد جبرئیل؛ نماد يك عمر مبارزه در راه آزادی فلسطین

سروی که هیچ‌گاه خم نشد

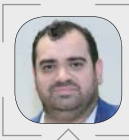

بود که امام خمینی (ره) با انقلاب اسلامی خود اسلام را در مسیر درست آن قرار داد. جبرئیل در یکی از سخنرانی‌های معروف خود در دمشق، در سال ۱۳۸۹، تأکید کرد: «انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی (ع) مسلمانان را بیدار کرد و ما ملت فلسطین در کنار آن ایستاده‌ایم. انقلاب اسلامی برای مردم فلسطین به منزله ریسمان نازل شده از آسمان برای کمک و یاری به آنان است. مردم ایران معتقد نیستند که اگر از راه انقلاب اسلامی و مساله فلسطین و حمایت معنوی از مقاومت دست بردارند، غرب آنان را پذیرا باشد بلکه غرب تفرقه و جدایی این ملت را خواستار است. جمهوری اسلامی ایران امید مردم فلسطین است و موازنه قدرت‌ها با ائتلاف دمشق - تهران و مقاومت لبنان و فلسطین در حال تغییر است.» احمد جبرئیل بارها از کشورهای مختلف منطقه و خصوصاً ترکیه خواسته بود تا اگر دل در گروی حمایت از فلسطینیان دارند، به مانند جمهوری اسلامی ایران، اساساً رژیم اشغالگر قدس را به رسمیت نشناسند و رابطه‌ای نیز با تل‌آویو نداشته باشند.

احمد جبرئیل لحظه‌ای از مبارزه علیه صهیونیست‌ها دست نکشید

ناصر قنديل سياستمدار لبنانی و سردبير روزنامه البناء درخصوص مواضع احمد جبرئیل می‌گوید: «مرحوم احمد جبرئیل، لحظه‌ای از مبارزه با رژیم صهیونیستی دست نکشید. او عمر خود را وقف آرمان‌های فلسطین و آزادی سرزمین خود کرد. احمد جبرئیل در این مسیر از ابتدا استوار بود و تا آخر نیز استوار ماند. رحمت بر او که هم، نامش زیبا بود و هم مسیری که در زندگی و حیاتش در پیش گرفت.»

قنديل در ادامه می‌گوید: «احمد جبرئیل صرفاً تمرکز خود را بر روی فلسطین و تحولات آن

حنيف غفاری

ديپر بين الملل

احمد جبرئیل، معروف به ابوجهاد در ۸۳ سالگی و پس از دهه‌ها مبارزه با رژیم اشغالگر قدس درگذشت. ابوجهاد، افسر نیروی هوایی سوریه، مؤسس و رهبر جبهه خلق برای آزادی فلسطین و فرماندهی کل بود. جبرئیل در جریان ناآرامی‌های سوریه در کنار محور مقاومت و ارتش سوریه به مقابله با گروه‌های تروریستی و تکفیری پرداخت. او از اصلی‌ترین حامیان ایجاد شبکه مقاومت در منطقه بود و از هیچ‌گونه تلاشی در این خصوص فروگذار نکرد. ابوجهاد معتقد بود که مقاومت صرفاً در فلسطین و لبنان خلاصه نمی‌شود و باید اجرای محور مقاومت را به دیگر نقاط منطقه نیز گسترش داد. وی در سال ۱۳۸۸، در شهر یازور در نزدیکی یافا در فلسطین به دنیا آمد. وی همراه خانواده‌اش به سوریه مهاجرت کرد. نام احمد جبرائیل در بزرگه‌های مهم تاریخی در فلسطین می‌درخشد. در دهه ۱۹۸۰، به دنبال اسارت هزاران نفر از فلسطینیان و لبنانی‌ها در زندان‌های اسرائیل، جنبش‌های فلسطینی درصدد عملیات تبادل به منظور آزادسازی این افراد بودند. در جریان درگیری در منطقه بحدون سه سرباز اسرائیلی از سوی جبهه مردمی برای آزادی فلسطین اسیر شدند. در چنین شرایطی در سال ۱۹۸۴ میلادی نیروهای اسرائیلی دختر خواهر احمد جبرئیل را گروگان گرفتند، اما با ایستادگی احمد جبرئیل در مجموع ۱۱۵۰ نفر اسیر فلسطینی، لبنانی و سوری آزاد شدند. رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا از عزم و اراده احمد جبرئیل و ذکاوت وی در عرصه مقابله با واشنگتن و تل‌آویو به شدت هراسان بودند. در سال ۲۰۰۲ میلادی، جهاد احمد جبرئیل، فرزند او در بیروت و در یک عملیات تروریستی به شهادت رسید. در سال ۲۰۰۵ میلادی، افرادی وابسته به رژیم صهیونیستی در لبنان دستگیر شدند که به دست داشتن در این ماجرا اعتراف کردند.

مبارزی که عاشق انقلاب اسلامی ایران بود

نگاه احمد جبرئیل به ماهیت انقلاب اسلامی ایران، نگاهی عمیق و آگاهانه بود. او قویاً معتقد

آگهی فراخوان شناسایی سرمایه گذار و پیمانکار

جهت پروژه های در دست اقدام شرکت عمران و مسکن شمال واقع در شهرک نمک آبرود و اراضی بابلسر

شرح در صفحه ۷